

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2924/2023
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ..., ББ, из ..., и ВВ, из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Георгијев, адвокат из ..., против туженог ПД „Хеба“ а.д. Бујановац, чији је пуномоћник Данило Дозет, адвокат из ..., ради уплате доприноса за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1105/13 од 15.05.2013. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1105/13 од 15.05.2013. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1105/13 од 15.05.2013. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1105/13 од 15.05.2013. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 204/12 од 05.03.2013. године, којом је обавезана тужена да по основу премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ Друштво за управљање добровољним пензијским фондом а.д. Београд, за период почев од 01.03.2006. године до 09.02.2009. године, исплати и то: у корист тужиоца АА, за период од 01.03.2006. године до 11.02.2009. године, износ од 99.000,00 динара - у корист тужиоца ББ, за период од 01.03.2006. године до 07.02.2009. године, износ од 99.000,00 динара - у корист тужиоца ВВ, за период од 01.03.2006. године до 04.02.2009. године, износ од 99.000,00 динара, као и обавезана тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 150.660,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 05.03.2013.године до исплате.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је оценио да у овој врсти спора не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ни ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Побујаном пресудом није одступљено од важеће судске праксе и правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 07.06.2019. године да запослени имају непосредно право да захтевају од послодавца да уплати доспеле премије за добровољно пензијско осигурање и да ће се уплата извршити по основу уговора који је закључио са осигуравачем и по основу појединачног колективног уговора.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, није дозвољено одлучивање о ревизији тужене која је изјављена као посебна.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побујаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате премије осигурања поднета је 20.03.2012. године, а вредност побујаног дела пресуде за тужиљу АА износи 99.000,00 динара, за тужиљу ББ износи 99.000,00 динара, за тужиљу ВВ износи 99.000,00 динара.

Како у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441 ЗПП, вредност побујаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Наводи из поднеска од 15.08.2014. године, насловљеног као „Допуна ревизије туженика“ су без утицаја, будући да је ова допуна поднета неблаговремено.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић